

Poznáš kamaráda?

Míla Novotná

Cíl: rozvoj sluchového vnímání, řečových dovedností, procvičování paměti dětí, vytváření pozitivního vztahu ke svým vrstevníkům

Věk: 4-5 let

Pomůcky: padák, triangl, středně velký míč

Postup:

Paní učitelka dětem vysvětlí pravidla hry:

- Naučíme se říkanku:

Kamarád, kamarád, to je ten, kdo Tě má rád.
(děti se vezmou za ruce a vytvoří kruh)

Hlavičky si schováme, kamaráda poznáme.
(klekneme si a hlavu na kolena)

Slyšíme Tě, kamaráde. (schováme si oči)

- Po skončení říkanky vybere paní učitelka 1 dítě, pohlazením na zádech, které se schová za roh herny a zazvoní na triangl
- Zavolá na své kamarády: „Ahoj, kamarádi!“
- Nikdo nesmí podvádět a švindlovat.
- Dokud děti neuslyší zvuk trianglu, mají hlavy schované.
- Po zaznění děti podle hlasu hádají svého kamaráda

Obměna hry: s míčkem Flíčkem

1. Na říkanku děti vytvoří kruh, posadí se.

Když se spolu potkáme, tak si ruce podáme.
(děti se potkávají, berou se za ruce)

Až se dáme dohromady, tak nám bude dobře tady. (utvoříme kruh, jdeme všichni k sobě)

Budeme si hrát, hru si užívat. (vycouváme zpátky, tleskáme s poskoky)

2. Do hry vstoupí míček Flíček: *„Ahoj děti, je mi smutno a jsem tady tak sám. Jmenuji se míček Flíček a hledám nové kamarády. A Vás je tady tolik, můžu s Vámi kamarádit? Jen nevím, jak se kdo jmenuje, tak byste se mi mohli představit.“*
3. První vezme do ruky míč paní učitelka: *„Ahoj míčku Flíčku, jmenuji se“*
Postupně se představí všechny děti.
4. Mluví vždy pouze 1 dítě, které má v ruce míč. Snažíme se, aby se děti vyjadřovaly celou souvislou větou a mluvily nahlas, aby mu všichni rozuměli.
5. Po představení všech dětí si jména můžeme ještě jednou zopakovat - vytleskáváme slabiky, *„kolikrát jsme tleskli, víš, jaké písmenko je na začátku jména? Kdo má jméno na stejné písmenko?“*
6. Míček Flíček: *„Já Vás děti naučím novou hru. Teď jsme si společně zopakovali jména všech kamarádů a my teď některé schováme a ostatní budou hádat, kteří kamarádi nám chybí. A aby to nebylo tak těžké, nejdřív schováme všechna děvčata.“*
7. Chlapci vezmou padák a na píseň *Kolo, kolo, mlýnský* chodí dokola s padákem, ruce mají nahoře, Flíček uprostřed padáku. Děvčata chodí uvnitř v kruhu opačně než chlapci. Na slovo *„bác“* děvčata půjdou k sobě a dřepnou si, chlapci padák pustí. Píseň již nepokračuje.
8. Míček Flíček: *„Teď se nám ztratila všechna děvčata a my je musíme zavolat zpátky mezi nás!“*
9. Chlapci postupně volají na své kamarádky. Můžou říkat, proč si zrovna vybrali tuhle kamarádku (má hezké zelené triko, růžovou mašli, pěknou sukýnku, atd.)
10. Pak se děvčata vymění a hledají své ztracené chlapce - kamarády.

Zkušenosti s realizací: *Jeden chlapec mi hru narušoval, vyzvala jsem ho tedy, aby mi pomáhal s výběrem kamaráda, který se bude schovávat. Děti měly o hru zájem, velice je zaujala, objevila se u nich soutěživost, kdo první pozná chybějícího kamaráda.*

Druhá hra s míčkem Flíčkem byla pro děti také zajímavá. Děti si neskákaly do řeči, mluvil pouze ten, kdo měl míček v ruce. Větší problém byl u některých dětí vytvořit jednoduchou větu. Někomu dělá problém i celou větu zopakovat. Dále je třeba zdůraznit i hlasitost mluveného projevu - děti se stydí a „šeptají“.

Zdroje:

obměna říkadla Kamarád

Hra - vlastní nápad

Svobodová, E., & Švejdová, H. (2011). *Metody dramatické výchovy v mateřské škole*.
Praha: Portál.